

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

<p>ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ Διατρίβων ὁ κύλιος λεπτά 25 Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν</p>	<p>Ὁ Συντάκτης ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.</p>	<p>ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Δραχ. Ν 44. Πληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν</p>
---	---	---

Περὶ ἰσοζυγίου.

Πολλάκις μέχρι τοῦδε ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ λεγομένου ἰσοζυγίου, ἤτοι τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, πολλάκις δὲ γινώμην ὑπεστηρίχθησαν· δύο ὅμως ὑπῆρχαν αἱ κυριώτεραι καὶ θεμελιωδέστεραι· οἱ μὲν εἶπον, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ εἰσαγωγή προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων εἰς τὸ ἡμέτερον κράτος ὑπερβαίνει τὴν ἐξαγωγήν, ἔπεται ὅτι τὸ ἔθνος ὀλιγοδραμεῖ ὀικονομικῶς· οἱ δὲ εἶπον, ὅτι, ἂν καὶ ἡ εἰσαγωγή εἶναι μεγαλειτέρα τῆς ἐξαγωγῆς, οὐχ' ἦτορον τὸ ἔθνος δὲν ὀλιγοδραμεῖ, ἢ μάλλον προοδεύει, καθότι ἡ εἰσαγωγή καὶ ἐξαγωγή δὲν παριστάσι τὴν εὐχόνα τῆς οἰκονομικῆς κινήσεως τοῦ ἔθνους, δὲν εἶναι αἱ μόναι βάσεις, ἐφ' ὧν πρέπει νὰ στηριχθῆτε, ὅπως συμπέραν ἂν τὸ ἔθνος ὀλιγοδραμεῖ ἢ προοδεύει. Ἀποδείχθη αἱ γινώμην αὐταὶ ὑπεστηρίχθησαν ἐνθεώματι, καὶ κατὰ ἀνδραγαθίαν οἱ ὑποστηρικταὶ αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ πεδίῳ. Ὅχι' ἦτορον τα γραφέντα καὶ ὑποστηρίχθέντα περ' αὐτῶν, καθ' ἑπιστημονικὰ, δὲν εἶναι εἰμὴ διὰ τοῦ ἐπιστήμονος καὶ λογίου, πρὸ πάντων δὲ διὰ τοῦ οἰκονομολόγου, δὲν εἶναι δὲ διὰ τὸ κοινόν, ὅπερ πρὸ πάντων ὀφείλει καὶ δικαιούται νὰ μορφώσῃ καὶ ἔχει γινώμην τινὰ σαφῆ καὶ ὀρισμένην ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτοῦ, ὅπως ἀφορᾷ τὸ παρόν καὶ τὸ μέλλον, οὐχὶ μόνον ὀρισμένης τινὸς κοινωνικῆς τάξεως, ἀλλ' ὀλοκλήρου τῆς κοινωνίας, ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Τὰ γραφέντα προϋπέθετον παρὰ τῷ ἀναγνώστῃ γινώσκεις, ὅτι τὸ κοινόν δὲν ἔχει. Τοῦτο ἐν τούτοις πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους, καὶ τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν αὐτὴ θεμελιούται, ὡς καὶ τὰς ἀρχάς, αἵτινες διέπουν τὰ οἰκονομικὰ τῶν ἔθνων.

Ἡ οἰκονομολογικὴ ἐπιστήμη ἀνεπτύχθη σήμερον εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ὅστις θελήσῃ νὰ γράψῃ ἔστω καὶ περὶ ἐνὸς μόνου κλάδου αὐτῆς πρέπει νὰ γράψῃ συγγράμματα ὀλοκλήρα, αἵτινα ἐνίοις δὲν εἶναι διὰ τὸ κοινόν, ὅπερ δὲν ἔχει καὶ νὰ καταγίνεται εἰς αὐτὰ, καθὼς καταγινόμενον εἰς τὰς παντοδαπὰς ἐργασίας του. Τὸ κοινόν ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ καὶ νὰ γνωρίζῃ ἐν συντόμῳ καὶ καθαρῶς τὰ ἀφορῶντα τὸ ἰσοζύγιον, διὰ νὰ γνωρίζῃ τὴν θέσιν του.

Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν θέλομεν ἐκθέσει καὶ ἡμεῖς γινώμην τινὰ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἰσοζυγίου, ἀπλοποιοῦντες ἐπιστημονικὰς τινὰς ἀρχάς, καὶ στηριζόμενοι εἰς πρακτικὰς τινὰς ιδέας, αἵτινες ἀγρουν εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ὑπὸ γενικωτέραν τινὰ ἔποψιν, μὴ περιοριζόμενοι μόνον εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον.

Λέγομεν λοιπόν, ὅτι τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον δὲν εἶναι τὸ μόνον, ὀπερ ἠδύναται νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους. Τοῦτο εἶναι μόνον ἐκ τῶν στοιχείων, αἵτινα πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, εἶναι εἰς ἐκ τῶν παραγόντων, οἵτινες διέπουν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους.

Παρατηροῦμεν ἐν πρώτοις, ὅτι ἰσοζύγιον λέγεται ἡ ἰσορροπία τῶν πιστοχρεώσεων. Ἐνταῦθα ὁ μῦθος ἡμεῖς ἐννοοῦμεν τὸ σύνολον τῶν πιστοχρεώ-

σεων ἀπλῶς, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰσορροπίας ἢ ἀνισορροπίας αὐτῶν. Οὕτω τὸ σύνολον τῶν ἐμπορικῶν πιστοχρεώσεων, τοῦτέστι τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, ὀνομαζόμενον ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον, ἂν καὶ δὲν ὑπάρχει εἰς αὐτὸ ἰσορροπία, ἤτοι ἐξίσωσις τῶν χρεώσεων πρὸς τὰς πιστώσεις.

Καθ' ἡμᾶς ἐξετάσειον, τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κράτους, ἤτοι τὸ κυβερνητικόν, ἢ πολιτικὸν ἰσοζύγιον, τὸ ἰσοζύγιον τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, ἤτοι τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον, τὸ ἰσοζύγιον τῶν προσόδων ἐν γένει καὶ δαπανῶν τῆς κοινωνίας, τῶν μὴ γινόμενων διὰ τοῦ ἐμπορίου, ἤτοι τὸ μὴ ἐμπορικὸν ἢ ἀστικὸν ἰσοζύγιον, καὶ τὸ ἰσοζύγιον τὸ συγκεκριμένον καὶ περιλαμβανόν πάντα ταῦτα, ἤτοι τὸ ἔθνικον ἰσοζύγιον.

Καὶ κυβερνητικὸν μὲν ἰσοζύγιον εἶναι τὸ περιλαμβανόν ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰς διαφόρους προσόδους τοῦ κράτους, αἵτινες ἀναγράφονται ἐκάστοτε ἐν τῷ προϋπολογισμῳ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς δαπάνας αὐτοῦ, οἵτινες καὶ αὐταὶ ἀναγράφονται ἐκάστοτε ἐν τῷ προϋπολογισμῳ, χρησιμεύουσι πρὸς κυβερνήσιν τοῦ κράτους, ἤτοι πρὸς συντήρησιν τῆς πολιτείας, ἢν ὀφείλουσι νὰ συντηρῶσιν οἱ ἀποστέλλοντες αὐτὴν καὶ ἀπολαύοντες τὰ ἐξ αὐτῆς ἀγαθὰ, αἵτινα ἐν συντόμῳ εἰσὶν ἐλευθερία, ἀγαθὴ διοίκησις, ἀσφάλεια τῆς τιμῆς, τῆς υγείας, τῆς περιουσίας καὶ τῆς εὐθυμερίας τῶν πολιτῶν, δικαιοσύνη, ἐξασφάλισις τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτονομίας τοῦ ἔθνους κατὰ παντός ἐχθροῦ, εἴτε ἐσωτερικοῦ, εἴτε ἐξωτερικοῦ, προοδοποίησις αὐτοῦ διὰ τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ, ἐκπαίδευσις καὶ ἀνατροφή αὐτοῦ, προστασία τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας καὶ πάσης ἐν γένει παραγωγικῆς ἐργασίας, νομοθέτησις τῶν ἀναγκαίων νόμων, χρησίων πρὸς ἁρμονικὴν συμβίωσιν τῆς κοινωνίας, φρονίσις περὶ τῆς ἐν γένει ἐθνικῆς προόδου, κτλ. κτλ. Πάντα ταῦτα ἀποτελοῦσι τὰ καθήκοντα τῆς κυβερνήσεως, ἐν γένει ἤτοι ἰδρύεται πρὸς διοίκησιν τῆς πολιτείας, ὅπερ τῆς συντήρησεως τῆς ὀποίας δαπανᾷ τὸ ἔθνος πρὸς ἀπόλαυσιν ὧν εἰρημένων ἀγαθῶν.

Ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον λέγεται τὸ περιλαμβανόν, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν εἰς τὸ κράτος εἰσαγωγὴν διαφόρων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, αἵτινα χρησιμεύουσι πρὸς θεραπείαν τῶν πολλῶν καὶ κοινῶν ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας, καὶ αἵτινα αὕτη ἀναγκάζεται νὰ προμηθεύηται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὴ παράγουσα αὕτη τοιαῦτα· ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐκ τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν διαφόρων προϊόντων τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας, αἵτινα παράγονται ἐν αὐτῷ καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς πώλησιν. Πολλάκις δὲ ἔθνος τι ἀποστέλλει εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὄχι μόνον τὰ ἴδια ἑαυτοῦ προϊόντα, ἀλλὰ καὶ ξένα τοιαῦτα, αἵτινα προμηθεύεται μὲν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἀλλὰ καταργαζέται καὶ τελειοποιεῖ ἐν τῷ κράτει, καὶ οὕτω τὰ πωλεῖ εἰς μεγαλειτέραν τιμὴν, εἰσάγον οὕτω εἰς τὸ ἴδιον κράτος τὴν διαφοράν τῆς τιμῆς, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ καθαρὸν κέρδος. Οὕτω ἡ Γαλλία ἀγοράζει αἶνον, εἰσαγομένους παρὰ διαφόρων ἀγορῶν, τελειοποιεῖ αὐτούς, καὶ τοὺς ἐξάγει πρὸς πώλησιν

εἰς ἄλλας ξένας ἀγοράς. Τοιοῦτον ὅμως εἶδος ἐξαγωγῆς δὲν ἔχει τὸ ἡμέτερον ἔθνος, μόνον δὲ ἐμπορεύματα τινὰ ἐξάγονται ἐκ Σύρου καὶ Πειραιῶς.

Μὴ ἐμπορικόν, ἢ ἀστικὸν ἰσοζύγιον λέγεται τὸ περιλαμβανόν, ἀφ' ἐνὸς μὲν ὄλους τοῦ πόρου κοινωνίας τινὸς, πάντα ἐκάστη τὰ ἀντικείμενα, αἵτινα ἀποτελοῦσιν ἀξίαν τινὰ, καὶ πρὸ πάντων χρηματικὴν, καὶ αἵτινα δὲν εἰσάγονται ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ ὑπὸ ἄλλων κοινωνικῶν. Ἡ ἀξία τῶν ληγομένων πόρων, ἢ μάλλον ὑπὸ μὴ ἐμπορικῶν πόρων, εἶναι τῶν ἐθνικῶν δανείων, τῆς ἐθνικῆς ναυτείας, χρημάτων ἀπιστελλομένων ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐγκατεστημένων εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν δαπανῶν γινόμενων ὑπὸ ξένων, ἐπισκεπτομένων τὴν Ἑλλάδα, ἢ καὶ παρεπιδηρούντων ἐν αὐτῇ, ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ σύνολον τῶν μὴ διὰ τῆς ἐμπορικῆς ὁδοῦ εἰσαγομένων χρημάτων εἰς τὸ ἔθνος. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπάσας ἐκείνας τὰς δαπάνας, αἵτινες γίνονται ὑπὸ τῆς κοινωνίας, πρὸς θεραπείαν ἀναγκῶν τῆς, διὰ τῆς μὴ ἐμπορικῆς ὁδοῦ.

Ἐθνικὸν δὲ ἰσοζύγιον λέγεται τὸ συγκεκριμένον καὶ περιλαμβανόν ἐν ἑαυτῷ ἅπαντα τὰ προεἰρημένα ἰσοζύγια, ἤτοι τὸ κυβερνητικόν, τὸ ἐμπορικὸν καὶ τὸ ἀστικόν. Τὸ ἔθνικον ἰσοζύγιον εἶναι ἡ πραγματικὴ εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἔθνους τινὸς. Αὕτη δὲ καταδεικνύει τὴν πρὸσδον ἢ ὀλιγοδραμίαν αὐτοῦ. Τὸ ἔθνικον ἰσοζύγιον δεικνύει τὴν οἰκονομικὴν κίνησιν τοῦ ἔθνους.

Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη ἐν ἐκάστῳ τῶν ἰσοζυγίων τούτων παρὰ τῷ ἡμετέρῳ ἔθνεϊ, διὰ νὰ μάθωμεν τὴν οἰκονομικὴν του θέσιν, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ ἐν γένει ἡ ἐθνικὴ πρόοδος αὐτοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πολιτικὸν ἢ κυβερνητικὸν ἰσοζύγιον, πάντες γνωρίζουσι, ὅτι τοῦτο κατέστη ἡ ποθητὴ ὁδοῦ, ἢ φεύγουσα αἰετοῦ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐκιδιώκοντων αὐτὴν. Κυβερνητικὸν σύστημα ἀθλιὸν καὶ σπάταλον, ἀναγράφαν ἐν τῇ σημαίᾳ αὐτοῦ τὴν συναλλαγὴν καὶ τὴν διαφθορὰν ὡς μόναις πολιτικαῖς ἀρχαῖς, ὡς μόναις δηλ. ἐξασφαλιστικαῖς τῆς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ διατηρήσεως μέσῃ, πρὸ πολλοῦ μὲν ἐγκαθιδρυθὲν ἐν Ἑλλάδι, νῦν δὲ πρὸ πάντων ἀναχθὲν εἰς πολιτικὴν περιωπὴν, περιήγαγε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους εἰς ἀνοικοδόμητον θέσιν. Ἄν καὶ τὸ πολυπύθητον τοῦτο ἰσοζύγιον ἐπιδιώκεται διὰ παντός θεμιτοῦ καὶ ἀθεμιτοῦ μέσου, ἂν καὶ ἐπιδιώκεται δι' ἐπαχθῶν δανείων, διὰ βχυρτάτων φόρων, διὰ πλαστῶν ἀριθμῶν, διὰ ψευδῶν προϋπολογισμῶν, διὰ τῆς παραλύσεως τῆς διοικήσεως, δι' ἀπηνόου καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, διὰ τῆς ἰδρύσεως μονοπωλίων, διὰ τῆς παραχωρήσεως προνομίων εἰς τοὺς κερδοσκόπους καὶ τοὺς εὐνοουμένους χρηματιστάς, διὰ ψευδῶν διδόμενων ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ, διὰ τεχνικῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν δημοσίων χρεωγραφήσεων, διὰ τῆς πολιτικῆς ἀγρυπίας καὶ τῆς ἀποπληθύνσεως τοῦ κοινοῦ, ἐν τούτοις δὲν κατορθοῦται. Οἱ οἰκονομολογοὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐνοήσωσιν, ὅτι ὡς πρώτη θάσις τῆς φορολογίας ἔθνους τινὸς πρέπει νὰ λαμβάνηται ἡ ἐθνικὴ πρόοδος, καὶ οὐχὶ αἱ ἀνάγκαι, ὡς πολιτικὴ ἀνήθικος καὶ ἀνε-

τεχνική δημιουργεί εκάστοτε. Ως εκ τούτου, χωρίς ποσώς να υπολογισθῆ τι πράγματι παρᾶγει τὸ ἔθνος, καὶ τί ἐπομένως δύναται καὶ πρέπει νὰ συνεισφέρῃ πρὸς συντήρησιν τῆς πολιτείας, ἀνετίθεσθαι τὰς δαπάνας εἰς βαρῶν τερατιῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπινοήσωσι φαντασιώδεις προσόδους, νὰ ἐπιβάλλωσι ἀφορητοὺς φόρους, νὰ συνομολογήσωσι ἐπαχθέστατα δάνεια, καὶ νὰ καταπιέσωσι σκληρῶς τὸν λαόν, ὅπως ἀφαιρέσωσι παρ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸν τὸν ἐπιούσιον ἄντον τῶν πένων του, διὰ νὰ ἀρξήσωσι τὰ εἰσοδήματα τοῦ δημοσίου πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκόμενου ἰσοζυγίου. Καὶ ὅμως πάντα ταῦτα εἰς μάτην! Ὁ λαὸς πένεται καὶ τὸ κράτος πένεται. Ἐλλειμμα σπουδαῖον προμηνύεται, ἔλλειμμα ἀνατρεπτικὸν πάντας τοὺς υπολογισμοὺς, καὶ ὅλα τὰ σχέδια τῶν οἰκονομολόγων μας, καὶ πρὸ πάντων τοῦ οἰκονομολόγου Ἐρωθουपुरγοῦ μας! Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι τὸ πολυπόθητον ἰσοζύγιον ὡς ἐκ θαύματος ἤθελεν ἐπιτευχθῆ δι' ἓν ἔτος, ὑπάρχει ἄρα γὰρ ἐλπίς, ὅτι θέλει διὰ τοῦτο κατ' ἔτος ἐπιτυγχάνει; διότι βεβαίως εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδότην τὸ κράτος, εἰς τὸ διαρκὲς ἰσοζύγιον ἐν τῷ μέλλοντι, οὐδεμία τοιαύτη ὑπάρχει! Ὑπάρχει ἐλπίς τακτοποιήσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους; πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ! Ὅταν ὁ λαὸς ἐξαντληθῇ καθ' ὅλοκληρίαν, ὅπως ἐπιτευχθῆ τὸ ἰσοζύγιον ἐνὸς ἔτους, τί ἔχει πλέον νὰ συνεισφέρῃ διὰ τὰ ἀκόλουθα ἔτη; Οὐδὲν! Ὅταν, δικαίως καὶ λογικῶς φορολογουμένου τοῦ λαοῦ, κατορθωθῆ ἅπαξ τὸ ἰσοζύγιον, τότε δικαιοῦται νὰ ἐλπίζῃ τις, ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τὸ μέλλον, διότι τότε δὲν ἐξαντλοῦνται οἱ ἐθνικοὶ πόροι. Ἐταν ὅμως οὗτοι δι' ἀπνοίας, ἀδίκου καὶ παραλόγου φορολογίας καὶ παντοειδῶν καταπιέσεων ἐξαντληθῶσι ἅπαξ, τί ἔχει νὰ ἐλπίζῃ τὸ ἔθνος; Ἐν καὶ μόνον, ἰσοζύγιον ἀθλιότητος τοῦ λαοῦ ἀπ' ἐνός, τοῦ κράτους ἀπ' ἑτέρου. Καὶ ἐκεῖ βραδίξουσιν οἱ νῦν κυβερνῶντες, νὰ φέρωσι τὸ ἔθνος εἰς τὸ ἀνοικονομητόν, νὰ κατορθώσωσι γενικὸν ἰσοζύγιον ἀθλιότητος.

Κυβερνητικὸν λοιπὸν ἰσοζύγιον δὲν ὑπάρχει, οὔτε θὰ ὑπάρξῃ, ἐφ' ὅσον τὸ ἔθνος κυβερνᾶται κατὰ τὸ ἐπικράτην σύστημα. Μὴ ὑπάρχοντος δὲ ἰσοζυγίου, ἡ ἀθλιότης τοῦ τε λαοῦ καὶ τοῦ δημοσίου ἀρξάνει, πένιζ δὲ καὶ ἀναρχία ἀπειλοῦσι τὸν τόπον. Τὸ ἔλλειμμα τῶν προϋπολογισμῶν θέλει εἶσθαι διαρκὲς καὶ ἀνηλεὲς μάλιστα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἡ αἰτία τῆς πολιτικῆς του ἀθλιότητος.

Ἀνάγκη λοιπὸν κατεπίγουσα λογικῆς καὶ δικαίας διαρρυθμίσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους ἐπὶ τῆ βάσει τῶν πένων καὶ τῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους. Ἐὰς μετριάσωσιν οἱ φόροι, ἄς γίνωσιν οἰκονομία, ἄς παύσῃ ἡ σπατάλη, ἡ καταργηθῆ ἡ συναλλαγῆ, ἄς παύσωσι τὰ δάνεια, ἄς καθιερωθῇ σύστημα τιμῆς καὶ πεφωτισμένης διαχειρίσεως, ἄς συνδράμῃ ἡ κυβέρνησις τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐθνικῶν πόρων, ἄς υποστηριχθῆ τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία καὶ ἡ γεωργία, ἄς γίνῃ φροντίς περὶ ἰδρύσεως Τραπεζῶν, ἄς υποστηριχθῆ πᾶσα παραγωγικὴ ἐργασία, καὶ τότε μόνον, εὐημεροῦντος οἰκονομικῶς τοῦ λαοῦ, τὸ κράτος θέλει εἶχει ἰσοζύγιον πραγματικὸν καὶ μὴ καταπιέζον τὸν λαόν, ἰσοζύγιον διαρκὲς, ἰσοζύγιον χρησιμεῖον πρὸς εὐημερίαν καὶ πρόδοον τοῦ τε κράτους καὶ τοῦ λαοῦ.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὸ κυβερνητικὸν ἰσοζύγιον, ἦτοι τὸ ἰσοζύγιον τοῦ κράτους. Ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν κατορθοῦται, μὴ ἐλπίζετε καμμίαν πολιτικὴν βελτίωσιν καὶ πρόδοον.

(ἀκολουθεῖ) I. A. Γ.

Ἀστυνομία.

Τὰ τῆς ἡμετέρας ἀστυνομίας πράγματα διατελοῦσι πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν ἀθλιότητα. Καὶ τὸ

ὑπάρχον παρ' ἡμῶν ἀνεπαρκέστατον ἀστυνομικὸν σύστημα, διὰ τὴν ἑλλείψιν ἀστυνόμου κατήντησε σκιά, ἡ μορμολύκειον οὐδένα πλέον φοβίζον. Ἡ ἀστυνομικὴ αὕτη κατάστασις καταδείκνυται ἐν παντὶ τόπῳ καὶ πάσῃ στιγμή παρ' ἡμῶν, κατεδείχθη δ' ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἀθλιότητι κατὰ τὰς παρελθούσας ἑορτὰς τοῦ Πάσχα, ἐν αἷς ἀκόλυτως ἐπραγματοποιήθη πᾶν ἀπηγορευμένον καὶ ἔκτροπον. Ἐὐὲν δὲ δὲν ἐγένοντο πλείοτερα κατὰ τὰς ἄγλας ἐκείνας ἡμέρας, τοῦτο δρῆται εἰς τὴν ἐνταῦθα μοιραρχίαν, ἥτις ὑπὸ τὴν ἐντιμον καὶ νοήμονα διεύθυνσιν τοῦ μοιράρχου κ Βλαχοπούλου, προσέλαβε τὰ σπουδαιότερα. Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ παραιτηθέντος ἀστυνόμου προσκρούει, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν γενικὴν σχεδὸν ἀρνήσιν ὅλων τῶν ὁπωσδήποτε δυναμένων νὰ ὑπηρετήσωσι, τοῦ νὰ ἀποδεχθῶσι τὴν θέσιν ταύτην. Ἡ ἀρνήσις αὕτη στηρίζεται εἰς τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ὑπὸ τὸ ὑπάρχον δημοτικὸν σύστημα, ἀστυνομία καλὴ, ἡ ὑποφερτὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, μ' ὅλας τὰς καλὰς διαθέσεις τὰς ἐγκειμένας εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἀστυνόμων. Διατί ἐνεποιήθη τοιαύτη πεποιθήσις δὲν εἶναι ἀνάγκη φηροῦμεν, νὰ τὸ εἰσωμεν ἡμεῖς, ὅλον τὸ παρελθὸν τοῦ δημοτικοῦ ἡμῶν συστήματος διδὼν τὴν ἐξήγησιν αὐτῆς. Τὸ δημοτικὸν ἡμῶν σύστημα ἐστὶ ὡς τὰ κακὰ ἐκεῖνα κάτοπτρα ἅτινα δεικνύουσι δυσειδῆ καὶ τὰ εὐειδέστερα πρόσωπα. τίς λοιπὸν ἐντιμος καὶ φιλότιμος πολίτης θ' ἀποφασίσῃ νὰ κατοπτρισθῆ εἰς τοιοῦτον κάτοπτρον; Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις ἡ ἔλλειψις ἀστυνόμου δὲν εἶναι μῆτε δυστύχημα παρ' ἡμῶν, μῆτε κενὸν ἐν τῇ ἡμετέρῃ τοπικῇ διοικήσει, ἀφοῦ καὶ ὅταν ὑπάρχῃ τοιοῦτος καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἡ κατάστασις ὑπὸ ἀστυνομικῆν ἐποψὴν δὲν μεταβάλλεται. Ἡμεῖς ἐκ παλαιῶν παρακολουθοῦντες τὴν ἐνταῦθα ἀστυνομικὴν ἐνέργειαν καὶ τὰ ἐαυτῆς ἀποτελέσματα καὶ ἔχοντες ἐκ δεδομένων ἀναμφισβητήτων τὰ στοιχεῖα τῆς ἐκτιμήσεώς των, ἀδιστακτικῶς ἠθέλωμεν συστήσαι τὴν ἐντελῆ καταργήσιν τῆς παρ' ἡμῶν ἀστυνομίας, χωρὶς νὰ φοβηθῶμεν ὅτι θ' ἀρῶμεν διὰ τῆς καταργήσεως ταύτης ἐκ μέσου ἐγγύησιν τινὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Πρὸ χρόνων πολλῶν, πλὴν βραχέων τινῶν χρονικῶν διαλειμμάτων, ἀστυνομίαν ἐνταῦθα δὲν ἔχουμεν τὸ ὑπάρχον σύστημα οὐδένα τῶν ἀστυνομικῶν προορισμῶν τοῦ ἐπετέλεσεν, οὐδ' ἐδείκνυε ὅτι γνωρίζει καὶ ὅτι ὁ κύριος προορισμὸς του εἶναι ἡ προληπτικὴ τῶν παραβάσεων τῶν νόμων ἐνέργεια. Ὅστις θέλει παρ' ἡμῶν κλέπτει, φονεύει, ὀλοφονεῖ, παραβιάζει ὅλας τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, ἢ ἀγνοῶν δὲν γνωρίζει νόμον καὶ χαλινόν, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἕκαστος κάμνει ὅ, τι θέλει καὶ ὅπως τὸ θέλει ἐλευθέρως. Ἀπέναντι τοιαύτης καταστάσεως πραγμάτων εὐλόγως προτείνεται τὸ ἐρώτημα, εἰς τί χρῆσιν οὖν παρ' ἡμῶν ἡ ἀστυνομία καὶ προτείνεται ἡ γνώμη περὶ καταργήσεως αὐτῆς, τοσοῦτον μᾶλλον δεῶν ἢ καταργήσεως αὐτῆς οὐ μόνον ἀρεῖ ἐκ μέσου ἐν ἀχρηστον ἴδρυμα, ἀλλὰ συναπάγεται καὶ τὴν οἰκονομίαν πολλῶν δεκάδων χιλιάδων δραχμῶν κατ' ἔτος, ὅσον δηλαδή κοστίζει εἰς τὸν δῆμον τὸ ἀχρηστον καὶ περιττὸν ἐκεῖνο κατασκευάσμα. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἡ καταργήσις θέλει συνεπιφέρει τὴν καταργήσιν φθοροποιῶν τῶν ἠθῶν συστήματος, ὡς εἶναι ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία, ἥτις διηνεκῶς φορᾶται διαφθειρόσα καὶ ἐγκληματοῦσα. Ἡ χωροφυλακὴ ἐνισχυομένη ὀλίγον καὶ ἀναλαμβάνουσα τὴν ὁλότητα τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων, ἠθέλον ἀναπληρῶσαι τὴν ὑπάρχουσαν ἀστυνομίαν ἥτις οὐδὲν πράττει, ἥτις πράττει μᾶλλον ἀκριβῶς ὅ, τι ἐκλήθη νὰ πράξῃ. ἥτις κοστίζει ἀκριβὰ καὶ ἥτις διαφθείρει, ὡς εἶπεν, ἐκ περιωπῆς. Νομίζομεν ὅτι οἱ λόγοι οὗτοι εἰσὶν ἰκανοὶ νὰ πείσωσι πάντα νοήμονα, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἀρχὴ εἶναι ἀνίκανος νὰ δημιουργήσῃ ἀστυνομικὸν σύστημα ἀντάξιον τῆς πόλεως καὶ πληροῦν τὸν προορισμὸν του, ἡ καταργήσις τοῦ ὑπάρχοντος ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς κοινοτέρας λογικῆς καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ὑποδείξεων τῶν πραγμάτων. Εἰς ἐπίτευξιν τοῦ ἀφελήμου ἔργου τῆς καταργήσεως, κελοῦνται νὰ συν-

τελέσωσι πάντες οἱ δυνάμενοι καὶ συλλογίζόμενοι δημόται.

Δημαρχικά.

Ὥνευ γνωστῆ πλέον τοῖς πᾶσιν ἡ κατάστασις, εἰς ἣν ἀφίκοντο τὰ ἀστυνομικὰ καὶ τὰ τοῦ δήμου ἡμῶν, ἅτινα, διαγράφοντα κύκλους ἐφραπτομένους τῆς ἀτομικῆς ἀσφαλείας, τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς ὑγείας μας, ἀναγκάζουσι τοὺς μὲν πολίτας νὰ θεωρῶσι σήμερον ταῦτα ὡς ὀρηκτῆριον τῆς ἀπαρμειώτου προσοχῆς των, ἡμεῖς δὲ νὰ χαρᾶζώμεθα ὀλίγας λέξεις, οὐχὶ βεβαίως ἐξ ὀρέξεως πρὸς κακολογίαν, διότι ἄλλως τε αὐτὰ τὰ πράγματα ὀμιλοῦσιν, ἀλλὰ διότι μετὰ τῶν καθηκόντων τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας συνδόνται καὶ τὰ δημοτικὰ ἡμῶν συμφέροντα, ἅτινα μακρὰν τοῦ νὰ ἔχωσιν ἐπιτροπὴν εἰς ἡμᾶς ἕμμεσον καὶ μεμακρυσμένην, εἶναι ἐκ τοῦ προχείρου τοῖς πᾶσι καταληπτὰ καὶ ὁλοῦσιν ἄμεσα.

Ὁ κ. δήμαρχος ἐπιδιώξας τὴν κατάληψιν τῆς δημοτικῆς ἐδρας, νομίζομεν, ὅτι δὲν ἤγαστο ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ καταστήσῃ τὰς ἀθελμοῦς ἀξιώσεις φίλων του τινῶν ἐπικρατεστέρων τῆς προαιρέσεως τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν του ἀλλὰ τοῦναντίον ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς ἐκείνης σπουδαρχίας, ἥτις ὡς ἀμοιβὴν σκοπεῖ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν συμπολιτῶν του ἐκείνων, ὧν ἡ θέλησις συνταυτίζεται μετὰ τῆς κατισχύσεως τῆς ἐννόμου τάξεως. δι' αὐτὸ ὑπέστη τὴν συγκρότησιν ἀστυνομίας κατανοούσης πληρέστατα τὰ καθήκοντά της, καὶ κατὰ δεύτερον τὴν ἐπιτέλεσιν ἔργων, ἅτινα, ἔλλειπούσης τῆς πρώτης ἠθέλον δώσει ἡμῶν τὸ ἐνδόξιον ν' ἀνεμνησθῶμεν τῆς εἰκόνας ἐκείνης τοῦ Ἰνδικοῦ τερατεύματος ἐν λέφαντος, τοῦ ἐπὶ χελώνης ἐδραζομένου. Ἀλλ' αὐτῶς μόλις ἡ ἐπιτυχία παρεκλούθησε τὰς προσπαθείας των, καὶ ἡ ζατωκραυγὴ ἀντήχησεν, αὐτὸς δὲ ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς δημοτικῆς ἐδρας, ἀμέσως ἐσπευσε νὰ καταρτίσῃ ἀστυνομίαν, ἥς, ἄς μὴ ἐπιτρέψῃ νὰ τὸ εἴπωμεν, σύμβολον καὶ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα, ἐξαίρεσις ἐτίμων τινῶν προσώπων, ἦτο οὐχὶ ἡ διαφύλαξις, ἀλλ' ἡ διακράσις τῆς τάξεως. Ἐνεκὰ τῆς τοιαύτης καταρτίσεως, ἐν διήρητό τις ἐκ τοῦ στρατιῶνος τῆς μοιραρχίας πρὸ τινος καιροῦ, ὅτε διεφημίσθη ὅτι σπουδαῖον λαθρεμπορίον ἐγένετο, ἠθέλον εἶδει προκύπτοντα ἐκ τῶν θυρίδων αὐτοῦ, πλείστα πρόσωπα ἀστυνομικὰ, φέροντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ στέμμα, καὶ περὶ τῆ ὄψιν τὴν σπάθη, ἅτινα, συληθηθέντα παρ' τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ὠδηγήθησαν καὶ ἐνεκλείσθησαν ἐκεῖ, ὡς συμμετοχὰ καὶ συνεργὰ πρᾶξεως, προβλεπομένης καὶ τιμωρομένης παρὰ τοῦ νόμου. Αὐτὴν τὴν στιγμήν, καθ' ἣν γράφω τὰ ἀνωτέρω φαντάζομαι τί θὰ ἔλεγε διὰ τὴν πόλιν μας ὁ γέρων Βεουθίη, ὅστις, οὐχὶ ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ αὐτῆς ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐγκληματοῦσι, καὶ ἔχουσιν ἐν ἀνάγκην ἀυστηρὰς περιστολῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ὑπόψει μόνον ὅτι ἐλλείπει ἐκ τινος τόπου ἀστυνομία, λέγει οἱ τοιαύτη κοινωνία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Καὶ τὸ λάθος τοῦτο τοῦ κ. Ρούφου ἦν ἀσυγχώρητον, διότι ἐγίνωσκε κάλλιον παντὸς ἄλλου, ὅτι ἀφ' ἐνός μὲν ἦτο ἐκτεθειμένος εἰς τὰς προλήψεις τῆς κοινῆς γνώμης, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι θράμβος του ἠθέλεν εἶσθαι ἡ κατάρτις καὶ συγκρότησις καλῆς ἀστυνομίας, καὶ ἡ πλήρης ἀσφάλεια, ἦν, ὅταν οἱ κάτοικοι μὲν πολέως δὲν τὴν ἀπολαμβάνουσι, ἐπιθυμοῦσι περισσότερον, καὶ ἦς τὴν ἐλλείψιν, τῶν ἀντιθέτων αὐτῶ τινες, ἐνοοῦσι πληρέστατα νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν.

Ἦδη, μετὰ τὴν ἐνεκὰ τοῦ λαθρεμπορίου ἐκείνου ἀποδεικνύοντος γενομένην παραίτησιν τοῦ προφῶν ἀστυνόμου, ἡ πόλις ἡμῶν, καὶ τοι ἄρκτος χρόνος παρεβλήθη, μένει ἀνευ ἀστυνόμου, δηλαδή ἀνευ ἀστυνομίας, μὴ ὑπαρχούσης εἰσέτι ἐλπίδος περὶ ταχεύσεως προτάσεως τοιοῦτου, ἐφ' ὅσον δεινὴ νόσος μαστίζει τὴν πόλιν, ἐνφ' ἰταμῶς ἤγειραν τὴν κεφαλήν οἱ ἐξοχώτατοι ἐκεῖνοι, οἱ ἐπὶ τῇ ἰσχύϊ τοῦ γρόνθου των ἐναθρονομένοι, αἵτινες καὶ πάλιν, ὡς

φαίνεται, αξιούσι να παρουσιασθῶσιν εἰς τοὺς φι-
 λισόφους Πατέρας, ὡς παρουσιάζετο τὸ πολυθύ-
 λητον ἐκεῖνο ἄγαλμα τοῦ Γιαγγερναίου, μὲ μό-
 νην τὴν διαφορὰν ἀντὶ τῆς ὑπὸ τοὺς τροχούς τοῦ
 φέροντος αὐτὸ ἄρματος καταπατήσεως σωμάτων,
 γὰρ ἔχωμεν τὴν ὑπὸ τῶν νηλιποκαϊδισκελαίων τού-
 των καταπάτησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας.
 Καὶ λοιπὸν οὕτω θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ὑφ' ἐπιστῶσα
 κατάστασις; Τί πταίει ἡ πόλις; Ὁ κ. Ρούφος
 ἐρείλει νὰ κανονήσῃ, ὅτι ἡ ἐπικοιτησίς τῆς κα-
 ταστάσεως αὐτῆς πόρω ἀπέχει τοῦ ἐνισχύσει τὴν
 θέσιν τοῦ ἡ ὁδοῦ, ἣν σήμερον βαδίζει, εἶναι λίαν
 ὀλισθηρὰ καὶ κατωφερῆς, ἐρείλει δὲ νὰ προσέξῃ,
 μὴ προσκρούσῃ εἰς λίθον τὸν πόδα του. Ἡ μὴ
 εἰσεῖτε πρότασις ἀστυνόμου δεικνύει, ὅτι πάλιν
 οὐχὶ βεβαίως πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως διε-
 ξάγεται ἐν ταῖς παρασκευαίαις, ἐξ ὧν μέλλει ἔσμε-
 μεῖ' ὀλίγον νὰ προκύβῃ εἰς τὸ μέσον οὐχὶ ὡ κα-
 ταλλήλοτες, ἀλλ' ἡ ὁ ἦτον τῶν ἄλλων εἰς τὰς
 ἀξιώσεις τῆς πόλεως ἀναποκρινόμενος, ἢ ὁ ἀπαι-
 τητικώτερος, ἢ ὁ μᾶλλον δολοπλόκος καὶ πολύ-
 μητος. Τὰς ἀξιώσεις τῆς πόλεως περὶ ἀστυνομίας
 γινώσκει ὁ κ. Δημόκριτος τοσοῦτον καλῶς, ὅσον κα-
 λῶς γινώσκει, ὅπου τὸν ἡ πόλις ἐνέησε νὰ ἀντα-
 μείψῃ ἐκείνους, ὅτινές καταβάλον ἀμείριστον καὶ
 ἀπαρμειωτον τὴν μέριμνάν των, ὑπὲρ τῆς ἀσφα-
 λείας τῆς καὶ τῆς τάξεως. Ἀν εἶναι ἐπομένως
 οὐδὲν ὀρθόν τὸ κατατρίβασθαι εἰς τὰ ὑποδαυλι-
 σματα τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ δήθεν φίλου, παροῦ
 δὲ ἐξ ἑτέρου μίαν ὀλόκληρον πόλιν, ἧς αἱ ἀξιώσεις
 τοσοῦτον σαφῶς ἐκ τῶν προτέρων διευκρίνησαν
 καὶ διετρανώθησαν. Ἡ ὑποταγὴ τοῦ δημάρχου
 εἰς τὰ ποιαυτὰ ἀδικεῖ αὐτὸν τοῦτον, διότι ἀφ' ἑ-
 νος μὲν καταδεικνύει ὅτι ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ τόση
 σπουδὴ του διὰ τὴν δημοκρατικὴν εἶδρα δὲν ἦτο,
 ὡς ἐπισπάσθηται, ὡς νομιζόμεν, τὴν εὐγνωμο-
 συνίαν τῶν συμπολιτῶν του, ἀφ' ἑτέρου δὲ κατα-
 μινύει, ὅτι ἀγνοεῖ τὸ τί αὐτῷ συμφέρει, ἐνῶ
 ἄλλως αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον αὐτῷ συνταυτί-
 ζεται μετὰ τῆς συγκροτήσεως ἀστυνομίας, ἐκπλη-
 ρούσης τὸν προορισμὸν τῆς. Ἡ σύνταξις καλῆς ἀ-
 στυνομίας ἐνδιαφέρει τὴν πόλιν, διότι εἰς αὐτὴν
 εἶναι διαπεπιστευμένα καθήκοντα, συνδεόμενα
 στενῶς μετὰ τῆς ἐν κοινωνίᾳ διαβιώσεως τοῦ
 ἀνθρώπου, καθήκοντα, ὧν ἡ παραγνώρισις εἶ-
 ναι ἐκ τοῦ προχείρου, ὡς προείπομεν, τοῖς πᾶσι
 καταληπτή. Ταῦτα λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ὁ κ.
 Ρούφος, ἐρείλει νὰ θέσῃ βύστρον εἰς τὰ ὅσα αὐ-
 τοῦ, φίμωτρον εἰς τοὺς ἀφίλους φίλους του. Καὶ
 ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὡς καὶ ἐπὶ ἄλλων ἐ-
 πίσεως, ἐννοοῦμεν καὶ πάλιν ν' ἀπασχολήσωμεν τοὺς
 ἀναγνώστας τοῦ ἐγκρίτου τούτου φύλλου, διότι
 δὲν εἶναι εὐλογον νὰ διέρχωνται ταῦτα ἐν σιγῇ.
 Φκ.

Εἰσφοραὶ

ὑπὲρ τῶν εὐλογιώντων ἀπόρων.
 Δελτίον δ'.

- Νικ. Ἀσημακόπουλος δρ. 25, Παν. Παπαν-
 δρόπουλος δρ. 10, Κωνσ. Μητρόπουλος Πύργιος
 δρ. 25, Παν. Πετρόπουλος Αἴγιον δρ. 25, Αλ.
 Κανελλόπουλος δρ. 25, Α. Οἰκονομέπουλος δρ.
 25, Δημ. Σταυρογεωργόπουλος δρ. 25, Αντων.
 Γαλανόπουλος δρ. 50, Χῆρα Β. Ἀνδρικοπούλου
 δρ. 35, Ἀθαν. Καλαφρέντζος δρ. 25, Μόρφης
 καὶ Σα. δρ. 25, Ἰωαν. Μακρυγιάννης δρ. 25, Α.
 Πατρινός δρ. 25, Θεόδ. Α. Ἀγγούρας δρ. 30,
 Ἀχιλλεὺς Χαϊρέτης δρ. 25, Αναστ. Ἀντωνι-
 ᾶδης δρ. 30, Ἀριστ. Ἡλιάδης δρ. 10, Θεόδ.
 Βυσταθόπουλος δρ. 10, Νικ. Κομπάτης δρ. 10,
 Χρ. Κρεββατιάδης δρ. 10, Γεωργ. Δρούκας δρ. 10,
 Δημ. Μποκλιάς δρ. 10, Ἰωάν. Βουγᾶς δρ. 10,
 Ἀνδρ. Σωτηρόπουλος δρ. 10, Χρυσάφω Πετρο-
 πόλου δρ. 10, Ἀλέκος Πετσάλης δρ. 10, Ν.
 Παπαζαφειρόπουλος δρ. 20, John Lindsey 10,
 G. Margochi δρ. 10, Α. Κακογιάννης δρ. 5,
 Χαρίλ. Καλαϊτκάκης δρ. 5, Ἰωαν. Τσιπουργιάς

- δρ. 5, Ἀναστασίουδης Ιατρός Πύργου δρ. 5, Αλ.
 Σπυράκης δρ. 5, Θεοδ. Γκικιούρης δρ. 5, Κ. Ἀ.
 ποστολόπουλος δρ. 5, Αντων. Παναγόπουλος δρ.
 5, Κωσταντέλλος δρ. 5, Σουβαλιώτης δρ. 5,
 Ανοσ. Ρώσης δρ. 5, Στάμος Σταμόπουλος δρ.
 5, Παν. Πανταζόπουλος δρ. 5, Ἡλίας Σπυρό-
 πουλος δρ. 5, Βασίλ. Νικολακόπουλος δρ. 5,
 Κ. Φειτόπουλος δρ. 5, Χρηστούπουλος δρ. 6, 3
 ἄνωμοι δρ. 3, Γιῶι Καρέλη δρ. 100, Ἀδελ.
 Χρισανθόπουλοι δρ. 13, Νικ. Τσεκλένης δρ. 2,
 Αντ. Κουλάκης δρ. 2, Σ. Ποταμιάνος δρ. 2,
 Γεωργ. Παπεδόπουλος δρ. 2, Παναγ. Πανου-
 σόπουλος δρ. 4, Θεοδ. Ἀνδρόπουλος δρ. 25,
 Σπ. Οἰκονόμου δρ. 2, Κ. Σπανόπουλος δρ. 3, Α.
 Γεωργακόπουλος δρ. 25, Α. Μενυτιδης δρ. 10,
 Αλ. Σκεκλαρόπουλος δρ. 25, Χῆρα Γ. Γιαννο-
 πόουλος δρ. 25, Κανελλος Δημητρώπουλος δρ. 25,
 Γ. Ραβάνης δρ. 15, Ἀναστ. Φωτῆλα δρ. 15,
 Χαρ. Παναγόπουλος δρ. 10, Κωσταν. Μπαλάσης
 δρ. 10, Παπαγιάννης καὶ Σπυρακόπουλος δρ. 10,
 Γεωργ. Παπανικολάου δρ. 10, Αγ. Παναγόπου-
 λος δρ. 10 Λεων. Κεπιτανόπουλος δρ. 10, Ηλ.
 Καρμεσίνης δρ. 10, Μιλτιάδ. Ἡλιάδης δρ. 10,
 Β. Ἀντωνόπουλος καὶ Ποῆζης δρ. 10, Α. Ἀν-
 τωνόπουλος δρ. 5, Ἀνδ. Εὐαγγελίου δρ. 5, Γ.
 Οἰκονομόπουλος δρ. 5, Ἀδελ. Ρηγόπουλοι δρ. 5,
 Β. Σωτηρόπουλος δρ. 5, Ἀνδ. Λιατόπουλος δρ.
 5, Π. Θεωδωρόπουλος δρ. 5, Δημ. Σπυρακόπου-
 λος δρ. 5, Γιᾶπαππας καὶ Καρόδης δρ. 5, Διόν.
 Κλαυδιανός δρ. 5, Κ. Πανουσόπουλος δρ. 7, Ἰω.
 Ἀντωνόπουλος δρ. 7, Στ. Κούλης δρ. 6, Ἰωαν.
 Γεωργακόπουλος δρ. 6, Β. Καλογερόπουλος δρ.
 6, Γ. Δρούκας δρ. 6, Ηρ. Κακουρόπουλος δρ. 4,
 Νικ. Ψαριάδης δρ. 4, Η. Ἀντωνόπουλος δρ. 5,
 ἄνωμος δρ. 1, Διον. Καββαδίας δρ. 2, Κ. Σο-
 ρογιαννόπουλος δρ. 2, Ζαρδεβάς δρ. 2, Βασίλ.
 Μποκλιάς δρ. 4, Παν. Σταματόπουλος δρ. 4,
 Κωνσ. Χρυσανθόπουλος δρ. 3, Κ. Γιαννόπου-
 λος δρ. 4, ἄνωμος δρ. 1, Α. Παπαθανασό-
 πουλος δρ. 3, Παναγ. Κούλης δρ. 2, Ἰωάν.
 Λαζαρίδης δρ. 15, Ἰωαν. Τασόπουλος δρ. 25,
 Α. Λυμπορόπουλος καὶ Θεωδωρόπουλος δρ. 25.
 Ἡτοι ἐν ὅλω δραχ. 1,238 Ἐκ προηγουμένων
 δελτιῶν δρ. 8,974, ἦτοι ἐν ὅλω δραχ. 10,212.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ὑπὸ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Ν. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἦστα ταῦτα μεταβαίνει ὁ συγγραφεὺς διὰ τοῦ
 κεφαλαίου δευτέρου εἰς τὸν Πελοποννησιακὸν πό-
 λεμον, καθ' ὃν εὐρίσκει τὰς Πάτρας προσχωρησά-
 σαι εἰς τὴν Πελοποννησιακὴν συμμαχίαν, ἀτε φι-
 λῶς διακειμένας πρὸς τὴν Λακεδαίμονα· ἐπειδὴ
 δὲ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον τούτον ἀποχρώτων
 γνωστὰ τυγχάνουσιν, δὲν διατρίβωμεν ἐνταῦθα
 ἀλλὰ παρακολουθοῦμεν τὸν συγγραφεῖα εἰς τὰ Μι-
 κελδικὰ, ἧτοι τὸ τρίτον κεφάλαιον εἶθα κατὰ
 τὸν Λαμιακὸν πόλεμον συναντῶμεν τὸν παλαιστὴν
 Χίλωνα, τὸν Πάτρας, ὅστις ἀνδρείως πολέμησας
 καὶ φανερούς ἠξιώθη μεγάλων τιμῶν. Ὅτε δὲ
 μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου οἱ στρατηγοὶ
 τῶν Μακεδόνων περιήλθον εἰς μακρὰς καὶ ἀδιεξό-
 δους ἀλληλομαχίας, αἱ Πάτραι πολλὰς ὑπέστη-
 σαν λεηλασίας καὶ καταστροφὰς ὑπὸ τῶν μακεδο-
 νικῶν στρατιῶν· ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν
 ἦσαν σημεῖον διαβάσεως τῶν ἐπὶ τὴν Πελοπόννη-
 σον ἐκαστοτε κατερχομένων. Μὴ δυναθεῖσαι δὲ νὰ
 ἀντιστῶσιν εἰς τὸ μακεδονικὸν ῥεύμα περιήλθον ἐν
 οἰκτρᾷ καταστάσει εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ Κασ-
 σάνδρου καὶ βραδύτερον, ὅτε τὰ ἄγρια τῶν Γα-
 λατῶν στίφη ὑπὸ ἀρχηγῶν τῶν Βρέννων εἰσεβάλον
 εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐστράφησαν κατὰ τῶν Αἰ-
 τωλῶν ἵνα ἀντιπερισπᾶσωσιν αὐτοὺς, ὡς μαχι-
 μωτέρους καὶ πολυπληθεστέρους ἀπὸ τῆς ὑπερ-
 σπέσεως τῶν Δελφῶν, οἱ Πατέρες φίλα φρονούν-
 τες πρὸς τοὺς γείτονας αὐτῶν διαπερνοῦνται διὰ

τῆς Ναυπάκτου εἰς τὴν Αἰτωλίαν, καὶ συναγωνί-
 ζονται μετὰ τῶν Αἰτωλῶν κατὰ τῶν Γαλατῶν.
 Ἐν κεφαλαίῳ τετάρτῳ τῆς συγγραφῆς, ὅτε
 κατὰ τὸ ἔτος 281 π. χ. Ἀντίγονος ὁ Γονατᾶς
 ἐπειράθη ἀνεπιτυχῶς νὰ στερήσῃ τοῦ μακεδονικοῦ
 θρόνου Πτολεμαῖον τὸν Κεραυνόν, ὠφελήθητε ἐκ
 τῆς περιστάσεως ταύτης οἱ Ἀχαιοὶ ἀνατινάξουσιν
 τὸν μακεδονικὸν ζυγὸν καὶ ἀνακτοῦσι τὴν συμμα-
 χίαν αὐτῶν, ἧς πλέον σκοπὸς δὲν εἶναι κοινὴ τις
 λατρεία, ἀλλ' ὅπως πολιτικὴ ἐμοσπονδία πα-
 σῶν τῶν ἀποτελουσῶν ταύτην πόλεων. Πρῶται
 ἐπὶ τούτῳ συνέρχονται αἱ Πάτραι καὶ ἡ Λύμη,
 διὰ συνδρομῆς τῶν Αἰτωλῶν ἀνακτῆσασαι τὴν ἐ-
 λευθερίαν. Ταχέως δὲ προσχωροῦσιν εἰς ταύτας καὶ
 ἡ Τριταΐα καὶ αἱ Φαραὶ, ἐκβαλοῦσαι καὶ αὐταὶ
 τὰς ἑθνικὰς φρουράς, καὶ ἀλληλοδιαδόχως προσέρ-
 χονται εἰς τὴν συμμαχίαν ταύτην τὸ Αἴγιον, ἡ
 Βούρα, ἡ Κερύνηα, ἡ Πελλήνη, ἡ Αἴγεια καὶ τὸ
 Λεόντιον. Ὡστε ἀντὶ τῶν ἀρχαίων δώδεκα πό-
 λεων, συνεκροτήθη ἡδὴ ἡ Ἀχαικὴ συμμαχία ἐκ
 δέκα, ἔχουσῶν τοὺς αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχθρούς,
 τὰ αὐτὰ μέτρα καὶ σταθμὰ καὶ νομίσματα, καὶ
 τοὺς αὐτοὺς νόμους καὶ ἀρχοντας. Αἱ δὲ τοῦ ἔ-
 τος, ἢ καὶ συχνότερον, κατὰ τὰς ἀνάγκας, συνε-
 κροτεῖτο διὰ τὰς νομοθετικὰς καὶ κυβερνητικὰς
 ὑποθέσεις ἡ γενικὴ συνέλευσις ἐν Αἴγιῳ. Οἱ τὴν
 ἀνωτάτην ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἀσκούντες ἀρχον-
 τες, οἱ καλούμενοι στρατηγοὶ τῶν Ἀ-
 χαιῶν, εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ διοικῶσι τὰς
 στρατιωτικὰς τῆς πολιτείας δυνάμεις καὶ νὰ προ-
 εδρεύωσι τῆς συνέλευσεως· καὶ κατ' ἀρχὰς ἦσαν
 δύο στρατηγοὶ καὶ ὁ γραμματεὺς, ἀλλὰ μετέπειτα
 οἱ Ἀχαιοὶ ἀναγνωρίσαντες ὅτι ἀτόπον ἦν ἡ τῆς
 ἀρχῆς διαίρεσις, ὥρισαν ὅτι τὸν ἓνα θέλουσιν ἔχει
 στρατηγόν, τὸν δ' ἕτερον κατέστησαν δευτέρου
 τῆς πολιτείας ἀρχοντα, καλεσμένον Ἰππαρχον ὅ-
 πως καὶ οἱ Αἰτωλοὶ. Βουλὴ δὲ ἐκ δέκα ἀνδρῶν,
 δημιουργῶν καλουμένων, συνεβουλευέτο μετὰ τοῦ
 στρατηγοῦ καὶ προεξετάζουσα ὅλας τὰς ὑποθέσεις,
 ἔσαι ἐυελλον νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὴν γενικὴν
 συνέλευσιν, τὰς παρεδέχετο ἢ τὰς ἀπέριπτεν, ὡς
 ἐκρίνειν εὐλογον. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τού-
 των ἀρχῶν, εἶχον ἐκάστη πόλις καὶ τὰς δημοτι-
 κὰς τῆς ἀρχῆς, συνσταμένας καὶ αὐτὰς ὁμοίως
 πρὸς τὴν γενικὴν τῆς πολιτείας κυβερνητικὴν
 διαμύθεωσιν, ἦτοι ἐκ συλλόγου, βουλῆς καὶ
 προεδρεύοντος ἀρχοντος. Τοιοῦτοι δ' ἀρχοντες πᾶν
 Πατρίων γινώστοι τυγχάνουσιν μόνον δέκα καὶ
 πέντε. Ἐνδιετρίψωμεν πλεότερον εἰς τὸ μέρος
 τοῦτο ὡς ἄξιον πολλοῦ λόγου, καθόσον θεω-
 ροῦμεν αὐτὸ ὡς τὴν τελευταίαν ἀναλαμπὴν τοῦ
 σβεσνυμένου φωτὸς τῆς ἑλληνικῆς αὐτονομίας, ὡς
 παράδειγμα διδακτικώτατον ὅτι μόνον ὑπὸ τὴν
 συνοχὴν καὶ τὴν ἐνιαίαν συγῶνεσιν καὶ κοινὴν
 σύμπραξιν τὸ ἑλληνικὸν δύναται μ' ἀντεπεξέλθῃ
 κατὰ παντὸς κινδύνου, καὶ νὰ μεγαλοουργήσῃ μά-
 λιστα. Ἡ ἀχαικὴ συμπολιτεία εὐτυχῆσα νὰ συ-
 ναντήσῃ δύο μεγάλους καὶ ἐξόχους πολίτας τὸν
 Ἄρατον καὶ τὸν Μεγαλοπολίτην Φίλοποίμωνα
 παρήτεινε τὸν αὐτόνομον βίον τῆς Ἑλλάδος,
 συμπαράλαβουσα ἅπασαν σχεδὸν τὴν Πελο-
 πόννησον ἐξαιρέσει τῆς ἐκείνης, Ἡλιδος, Τεγῆας,
 Μαντινείας καὶ Ὀρχομενοῦ, ἕως οὗ ἐπὶ τέλος ἤλ-
 θεν ἡ πεπρωμένη τῆς τῆς Ἑλλάδος ἡμέρα, κατὰ
 τὸ ἔτος 146 π. χ.
 Ἐν τῷ πέμπτῳ κεφαλαίῳ τοῦ μέρους τούτου
 ὁ συγγραφεὺς ποιεῖ γενικὴν ἐπισκόπισιν τῶν Πα-
 τρῶν ὑπὸ ἐποψίαν πνευματικῆς ἀναπτύξεως. Ἐν-
 ταῦθα βλέπει τις τὴν ἀξιεπαῖνον φιλοπατρίαν τοῦ
 συγγραφέως καὶ φιλομουσίαν ἅμα αὐτοῦ, κρίνον-
 τος πρὸς τὸν ὅρθως πασῶν κολάσεων βαρυτάτην τὸ
 ἐν ἀμαθίᾳ καὶ ἀμουσίᾳ καταβιβᾶναι συγκροημέ-
 νων πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν ἐπὶ τοῦ
 πατρίου ἐδάφους. Καὶ δυσφορεῖ μὲν ὁ φιλόπολις
 ἐπὶ τῇ στεριώσει καὶ τῇ ψηφότητι ἣν ἀπαντᾷ, δὲν
 ἀπόκρύπτει ὁμῶς νὰ εἴπῃ ἡμῖν ὅτι ἐν τῇ ποιή-
 σεϊ οὐδ' ἐνα τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ ἀπῆλθε
 ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ Θεόφρονον, υἱὸν τοῦ Πατρίως· Ἀ-
 χιλλέως, στωικὸν φιλόσοφον καὶ Μυκάειον τὸν ἄξ

ζιον μέλλοντος λόγου προς δε τούτοις και δύο αρχιτέκτονας, Θεόδοτον τον Αγγλισφώντος και Αημογώντα. Μη παραδεχόμενος δ' ο συγγραφεύς ως αίτιαν τής στείρωσης ταύτης το κλίμα και το θαρ και υγρόν αυτού, καθ' ο γινώσκουσιν οι πολλοί, αποδίδει τήν πάρεργον Θεραπειάν των Παισών εις τας χώρας εν γένει όπου τα μέσα της ευζωίας εισιν άφθονα και πρόχειρα. Εκεί, λέγω, Θεραπειάν έγχειρει κεραλήν ή ήμιμάθεια και ή προς το μετά πόνου καλόν άποστροφή. Τούναντίον δ' εις τας άγρότους και λεπτογείους χώρας ή σπουδή των επιστημών και τεχνών και ή δσον εσται τελεία τούτων εκμάθεις κατέστησαν το μόνον έφ' όσον άνέτου περιορισμού και ευφροσύνης.

(άκολουθεί)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Περιήλθεν εις γνώσιν ημών ο Ιστολογισμός της εν Τεργέστη Ασφαλιστικής εταιρίας «Γενική Ασφάλεια» εν ή εμφανίζεται τή σύνολον των εργασιών αυτής, ή έκτασις της και τα παρ' αυτής πραγματοποιηθέντα κέρδη. Εκ του Ιστολισμού τούτου καταδεικνύεται ή τεραστία επίδοσις της Εταιρίας ταύτης, ή δραστηριότης και εντιμότης της διεξουσίας της και ή καλή αυτή πίστις περί τήν διεξαγωγήν των ασφαλιστικών εργασιών της. Μ' όλον ότι ή εταιρία αυτή κατά το παρελθόν έτος κατέβαλεν άποζημιώσεις εκατομμυρίων, πραγματοποιήσας κέρδος ύπερ των μετόχων δύο εκατομμύρια φράγκων. Ευτυχώς και εν τή πόλει ημών ή εταιρία αυτή διατηρεί πρακτορείον υπό τήν νοήμονα διεύθυνσιν του κ. Α. Μπρατσάφλη, και όσμηράι κατά τήν πλείστον έδαφος εν τή εμπιστοσύνη του ένταύθα κοινού.

— Είς τόν εν Αθήναις Προσβευτήν της Ιταλίας κύριον Φε Δεστιάνην διερχόμενον ένταύθεν μετά τής θυγατρός του, κατά τήν πρώην τής παρελθούσης Κυριακής, ή ένταύθα παροιμία των Ιταλών και ιδίως ή παρ' ημίν ύπάρχουσα Ιταλική αλληλοβοηθητική εταιρία, παρεσκέυασαν εγκάρδιον ύποδοχήν. Αμα τή καταπλούσει του εκ Κερκύρας προσερχόμενου Ατμοπλοίου, λέμβοι φέρονται τα μέλη της εταιρίας, τόν ένταύθα κ. Πρόξενον της Ιταλίας, μετά μουσικής και σημαίων έχαιρέτησαν τόν κ. προσβευτήν, και συνώδυσαν αυτόν μέχρι της προκυμαίας. Ο κ. προσβευτής παρέμεινεν ένταύθα μέχρι της μεσημβρίας, έσχε δε τήν ευκαιρίαν να γνωρίση και συνδιαλεχθή προς τα έγχεριώτερα της ένταύθα Ιταλικής παροιμίας μέλη, να επισκερθη τας δύο παρ' ημίν λειτουργούσας Ιταλικάς σχολάς και να απευθύνη λόγους ένθρονονσεως και συγχαρητηρίους εις τους κοπιώντας ένταύθα ύπερ της παροιμίας και της αναπτύξεώς της. Τόν κ. προσβευτήν πρόσπεμψε μέχρι του σιδηροδρομικού σταθμού επιτροπή εκ των μελών της Ιταλικής εταιρίας, του κ. προξένου, και του καλλίστου γραμματέως του.

— Η συνέγεια των Δημοτικών δημοσιευθήσεται εις το επόμενον φύλλον, διά τήν ελλείψιν χώρου εις το σμπερινόν.

— Λέγεται ότι εις τόν κ. δήμαρχον ημών ύπεδείχθη υπό τής προϊταμένης δικητητικής αρχής ότι ο προταθείς παρ' αυτού διά τήν θέσιν του α. δημοτικού άστυνόμενου δέν δύναται να διορισθῃ. Οτιώ επί πολυ άκόρη ή ήμετέρα άστυνομία θα μείνη άκέραιος.

— Το παρελθόν Σάββατον ο κ. νομάρχης Αχατοήλιος καλέσας πολλούς εκ των έγχεριτών έμπόρων της πόλεως ημών, εις το νομαρχιακόν εκάστημα, ύπέβαλεν εις τήν εκτίμησιν των, έντολή της κυβερνήσεως, τα σχεδιαγράμματα του νέου τελωνιακού καταστήματος του ανεγερθησομένου ένταύθα, προς δε και μακρόν υπόμνημα του σχεδίου αυτού αρχιμηχανικού κ. Καλενέκ, επεξηγηματικών του σχεδίου και των λεπτομερειών αυτού εις τήν συνέλευσιν ταύτην των κ. έμπόρων παρίστατο και ο Γάλλος μηχανικός κ. Δίστριας, παρέχων προσωρικώς πληροφορίας περί των καθέκαστου του σχεδίου, ο ένταύθα τελώνης κ. Ρεδιάδης έξηγών τας ύπηρεσιακάς ανάγκας ως Θεραπειεί το

μελετώμενον ίδρυμα και τα μέλη της ένταύθα λιμενικής επιτροπής, προς τα έργα της όποιας σπεινως συνδίδεται ή ανέγερσις του νέου τελωνιακού καταστήματος. Δύο σχέδια ύπεβλήθησαν εις τήν εκτίμησιν των κεκλημένων, το έν δ' εξ αυτών έθεωρήθη όμορφώως άψογον, πληρούν τας ανάγκας του έμπορίου εν πληρότητι, ανταποκρινόμενον εις τας ευχάς αυτού και μη παραβλάπτον τήν γραμμικήν διάταξιν της πόλεως. Οι συνελθόντες μετά τήν έναλλαγην των σκέψεών των προς άλλήλους, άνέθηκαν εις ένα εξ αυτών, όπερ ούτος και έπραξε, να διαβιβάση προς τόν κ. νομάρχην τήν γνώμην αυτών ταύτην, να έκφράση προς τήν κυβέρνησιν τας ευχαριστίας των, πρώτον μόν επί τή φιλοπόλιδι μερίμη αυτής όπως ανεγείρη παρ' ημίν κατάστημα ανάλογον προς το αξίωμα του έμπορίου ημών και ανταποκρινόμενον εις όλας τας ανάγκας αυτού, δεύτερον δε επί τή ευγενεί αυτής φιλοφροσύνη του να ζητήση τήν επί του προκειμένου γνώμην των έμπόρων, να επαναλάβη δε και αυθις τας ευχαριστίας των προς τόν τελώνην κ. Ρεδιάδην, άνθ' ών έπραξεν ούτος να παρησθή ή κυβερνήσις περί της ανάγκης νέου ένταύθα τελωνείου, όμοίως δε και εις τόν κ. νομάρχην, ως άντιπροσωπον της κυβερνήσεως, και τέλος να εκφράση και αυθις τήν ευχήν των περί ταχείας ενάρξεως και περτωώσεως του έργου. Επί του ένδιαφέροντος τήν πόλιν ημών ζητήματος τούτου θελωμεν κρατεί ένήμερος τοις ήμετέροις αναγώστας.

— Δι διαπραγματεύσει της ένταύθα λιμενικής επιτροπής προς τόν εργολάβον κ. Μανιάκ έξακολουθούσιν εισέτι υπό τήν έπαινετήν έγχευθειαν ή τηρούσι τα μέλη της επιτροπής ούδέν θετικόν δυάμεθα να ανακοινώσωμεν περί του σημείου εις ό ύφαιοντο αι διαπραγματεύσεις αυται. Επιτρέπεται εν τούτοις να εικάσωμεν ότι αι διαπραγματεύσεις διεζάγονται εν πνεύματι συμβιβαστικῶ έκαστέρωθεν και ότι έγχρη ή ποθητή συνενόησις της λιμενικής επιτροπής και του εργολάβου, δι' άμολογίων ύποχωρήσεων, και επί πεδίου συμφέροντος εις όλους τοις ένδιαφερομένους, όπερ και εύχόμεθα, προς τερατίσιον άμφισβητήσεως λίαν ζημιώδους υπό ήθικην έποψιν και άραιν έκκρεμότητος λίαν επίζητίας τή πόλει ημών υπό ύλικήν έποψιν.

— Ήδεδοθη ένταύθα ο πρώτος αριθμός νέας εβδομαδιαίας εφημερίδος υπό το όνομα ΣΑΛΠΙΞ τήν σύνταξιν της όποιας ανέλαθεν ο κάλλιστος και εύμαθής νέος δικηγόρος κ. Αναστ. Τσίλιος, κεκτημένος όλα τα εφόδια να διακριθῃ εν τῶ δημοσιογραφικῶ σταδίῳ. Είς τήν νέαν συνάδελφον εύχόμεθα προκοπήν.

— Ο έμπορικος Σύλλογος Πατρών ΒΡΜΗΣ εν τή συνεδριάσει αυτού της χτες συνεζήτησε και αυθις επί του λιμενικού ζητήματος. Εκ της συζητήσεως δε ταύτης προέκυψεν, ότι το σωματεϊον τουτο έχει προς τήν επί του λιμένος επιτροπήν πολλήν εμπιστοσύνην, και ότι μετ' άνυπομονησίας άναμένει τήν λύσιν του άκανθώδους ζητήματος. Υπαστηρίχθη υπό τινων των μελών ή ιδέα του να έξωμνηθῃ ή επιτροπή να προβή εις τήν ποθητήν λύσιν, έστω και με τινα θυσίαν του λιμενικού ταμείου, επεκατήτησεν όμως εν τέλει ή γνώμη, όπως παρορμηθῃ μόν ή επιτροπή εις τήν λύσιν του ζητήματος, να άφειθῃ δ' έλευθερά εις τόν προσδιορισμόν των νέων ύποχρεώσεων, εις δε χάριν του συμβιβασμού θέλει ύποβληθῃ το λιμενικόν ταμειον. Η επί του προκειμένου άπόφασις του έμπορικου συλλόγου διετυπώθη ως άκολουθίας: «Ο έμπορικος σύλλογος ΒΡΜΗΣ παρακαλεί τήν επί του λιμένος Πατρών επιτροπήν, όπως εν τῶ συμφέροντι του έμπορίου και κατά τήν γενικήν του άσπευ επιθυμίαν, δώση όσον οϊόν τε ταχύτατον τήν συμπεριφερέαν και άσφαλεστέραν λύσιν του λιμενικού ζητήματος».

— Ο ιεροκήρυξ κ. Ήλίας Βλαχόπουλος όμιλήσῃ τήν προσεχή Κυριακήν εν τῶ ένταύθα Ιερω ναφ του άγιου Διονυσίου.

Κύριε Σιντάκτα του «Φορολογουμένου». Ή τῃ εν τῶ τελευταίῳ τῆς ύμετέρας εφημερίδος φύλλῳ δημοσιευθείση νεκρολογία του πολυκαύστου υιού μου Κωνστ. Μπομποστή αναφέρεται

ότι, τα της κηδείας αυτού ανέλαβον οι συνάδελφοι αυτού δικηγόροι. Τούτο δέν είναι παντάκασιν άληθές, διότι ένδεδοθη δαπάναις της οικογενείας αυτού, των κ. δικηγόρων στέφανον καταθέντων επί της σωρού, έφ' ή και ευγνωμονούμεν αυτοίς.

Ο πατήρ Η. Μπομποστή.

Τήν προσεχή Κυριακήν εν τῶ Ιερω ναφ της Πενταπόσεως, τελούντες Μνημόσυνον ύπερ αναπαύσεως της ψυχής του μακαρίου αδελφου ημων ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, παρακαλούμεν τους συγγενεις και φίλους όπως προσέλθωσι και μετ' ημων ένώσωσι τας προς τόν Υψιστον δεήσεις των.

Πάτρια τήν 13 Μαΐου 1888.

Οι άδελφοί Νικόλαος Σταυρόπουλος Γεώργιος

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ή υδάτος έξοχική οίκια Ν. Α. Ασημακοπούλου Πνευματοποιού, πρώην Γεωρ. Παραμυθιώτου, κειμένη κάτωθεν της μονής Γεωκομοσίου, πληροφορία παρά του ιδιοκτήτου.

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΥΔΑΤΑ ΚΑΤΑΦΑ (έν Ολυμπία)

Αναδειχθέντες έννοικισται των άνωτέρω υδάτων κατά τήν πρό μικρού γενόμενη έννοικιστιν, σπειδομεν να φέρωμεν εις γνώσιν του κοινού ότι θελωμεν παρέξει εις τους σφιτητάς των λουτρών πρόχρον και ευγενή ύπηρεσίαν, χωρίς να λείψωμεν χορηγούτες τροφήν έκλεκτήν και καθαράν, διά τινων λίαν συγκαταβατικῶν, πρό τούτο δε ελείφθη πάσα δυνατή πρόνοια.

Ποία δε τα θεραπεύμενα νοσήματα παρῶ των υδάτων Κατήρα είναι τοις πάσι σχεδόν γνωστά, ως εκ των ανέλιστων θεραπειών οτινες λαμβάνουσι χώραν επί μακρόν σειράν έτών. Νευροπάθειαι εν γένει και έξκενθήματα παντός είδους, ως και αυτών των σιφυλιδικών μη εξαρουμένων, μετά τήν δέουσαν αντισηψιδικήν θεραπειάν εισι τα κατά προτίμησιν θεραπεύμενα, έκτός δε τούτων και κατά των χουσιών έξοχώσεων, ήπατος, σπληνός, και μήτρας, άσθενσαν λίαν ευεργετικά, προς δε και κατά ψευδαγιν κωλώσεων και χρονίων όφθαλμιών εις πολλούς, και άλλα επίσκορθένας λουτρά, εφάνθησαν χρησιμώτερα. Μετά θάρρους εθεν αναλαμβάνοντες πολλὰς δαπάνας, και υπερβολικά ένόκτια, ύπελπιστοόμεν ότι ή περισσοτέρα συρροή πασχόντων θέλει ίκανοποιήσει και τας δαπάνας μας ταύτας και τους άτρότους κόπους μας.

Τα εν λόγω λουτρά άρχονται λειτουργούντα άπροσκόπτως τήν 15ην επινότιος μηνός Μαΐου.

Οι έννοικισται:

Α. Ν. Τουρλόπουλος, Νικ. Γ. Δημητρακόπουλος, Ηλ. Η. Γεωργίου.

Δευτέρα επαναληπτική διλοποιήσις πλειστηριασμού αναγκαστικῶς κατασχεθείσης έννοικίου οικίας των εν καταστάσει πτωχεύσεως διατελούντων ήδη όφειλετών Πάνου Δθ. Παΐζη και Αναστασίου Αθ. Παΐζη έμποροπρατῶν αντιπροσωπευμένων υπό των επί της πτωχεύσεως αυτών διορισθέντων προσωρινών συνδικῶν Δημ. Σαλατάρης, Σ. Λεκατσά και Μ. Μουστακη, κατοίκων Πατρών. Ο παρά τοις εν Πάτριας Πρωτοδικαίς κλητήρ Η. Ι. Μπίμπης δηλοποιεί ότι:

Τήν εικοστήν ένάτην 29 Μαΐου του χιλιοστού δικακοστου δυδωκιστου δυδδου έτους ήμεραν Κυριακήν μετά τή θέσιν λειτουργίας, ήτοι από τῆς 10 ώρας π. μ. και μέχρι τῆς 12 ώρας τῆς μεσημέρας και ένώπιον του συμβολαιογράφου Πατρών Κωνστ. Χρηστοπούλου και έξωδῃ του γραφείου του κειμένου επί του 16 τετραγώνου της κάτω πόλεως Πατρών και εν τινι άποθήκη της κατά τήν πλατείαν Γεωργίου του Α' οικίας του Σταματάκη Θεογάρη και εν περιπτώσει κωλύματος του (Κύεται συνέγεια).